

[Finansministeren.]

såvel som organisationerne fører deres politik, deres prispolitik og deres prisansættelse, og det foregår jo inden for den økonomiske ramme, som vi er med til at skabe for det danske samfund, og dér er vi igen tilbage i finanspolitikken. Hvis ikke vi fører den rigtige finanspolitik, kan vi ikke undgå, at der opstår en profitinflation her i landet, en overefterspørgsel, som tvinger priser og lønninger opad.

Det ærede medlem hr. Poul Møllers bemærkning om, at vi sagtens kunne „barbere“ 300 mill. kr. væk af den udgiftstigning, der er på budgettet, vil jeg vende mig stærkt imod, selv om det hører til finanslovedebatten, men det blev dog sagt netop nu, hvor vi diskuterer, om det er nødvendigt med disse 700 mill. kr. Det var en meget letsindig og kedelig udtalelse at komme med. Jeg mindes en tidligere udtalelse af det ærede medlem hr. Poul Møller i foråret. Dengang var det 500 mill. kr., der skulle „barberes“ væk. Vi må jo huske, at vi ikke sådan uden videre i hvert fald kan „barbere“ de løn- og prisstigninger væk, som er generelle for hele samfundet. De gælder også for statsbudgettet. Men der er en reel udvidelse — det skal indrømmes, og den er ikke uvæsentlig — på 600 mill. kr. på driftsbudgettet og 200 mill. kr. på anlægsbudgettet. Jeg går ud fra, at det ikke er de 200 mill. kr. på anlægsbudgettet, der er tale om; og hvis det er de 600 mill. kr. på driftsbudgettet, kunne jeg godt tænke mig at se, hvor det ærede medlem ville „barbere“ 300 mill. kr. væk af udvidelsen på 600 mill. kr. til bl. a. sociale pensioner o. s. v. Jeg tror, der var andre end mig, der gerne ville se, hvor det konservative folkeparti ville „barbere“ de 300 mill. kr. væk. Men vi kan måske få at vide i udvalget, hvor det egentlig er, man vil „barbere“.

Om budgetteknikken vil jeg kun gøre den enkelte bemærkning til det ærede medlem hr. Poul Møller, at jeg meget nemt kan give tilslutning til hans ønske, for jeg kan nemlig meddele, at det netop er sådan, vi har

udarbejdet budgettet denne gang. Vi er altså for længst gået ind i den budgetteknik, som det ærede medlem nu anbefaler os at benytte os af.

Til en bemærkning om, at jeg skulle have sagt, at lønmodtagerne ikke har fået del i kagen, vil jeg sige, at det har jeg aldrig sagt, og jeg mener det heller ikke. Danske lønmodtagere har i høj grad fået del i kagen, og alle er da også klar over, at vi har haft en ganske betydelig velstandsstigning.

Om det meget vigtige spørgsmål om at anvende en bunden opsparingsordning i stedet for at opkræve disse skatter, hvilket det ærede medlem hr. Poul Møller gav halv tilslutning til, og som det ærede medlem hr. Niels Westerby har givet tilslutning til, tror jeg, at man må gøre sig klart, at det vil blive uhyre vanskeligt at administrere en sådan bunden opsparing; der er mange problemer forbundet dermed; konti skal oprettes i de private virksomheder, og skal pengene bindes? Man har prøvet det før, man har haft bunden opsparing før på den måde i de private pengeinstitutter i, jeg tror, det var 1950-51, 1951-52, og det har været prøvet senere, men det viste sig faktisk, at ordningen var så kompliceret, at pengeinstitutterne ikke havde noget ønske om at fortsætte med disse ordninger.

Jeg mindes, da forhenværende statsminister Erik Eriksen udtalte sig om ATP-ordningen, at han kritiserede, at man nu oprettede en sådan privat ordning. Det havde da været meget lettere — sagde det ærede medlem — hvis man indbetalte beløbene over skattebilletten. Ja, jeg var så dristig dengang, at jeg gik ind for dette i tillægspensionsudvalget. Jeg syntes nemlig, det var en rigtig og fornuftig tanke; det gav jo ikke nogen yderligere administrationsudgift.

Men nu kommer venstre altså og vil have sat et mægtig stort nyt apparat i gang med en privat opsparing, der skal indsættes i pengeinstitutterne; tænk på, hvad det vil give af kontrol med alle de forskellige konti i disse pengeinstitutter, i modsætning til